

Teza: zakres uzupełnienia braków formalnych pisma procesowego.

Treść odwołania wniesionego przez obwinionego po wezwaniu go do uzupełnienia braków formalnych znacznie przekracza ramy pierwotnego odwołania, co jest sprzeczne art. 120 § 1 k.p.k.. Należy zauważyć, że instytucja uzupełnienia braków formalnych pisma procesowego, którym jest odwołanie (odpowiednik apelacji w postępowaniu dyscyplinarnym) nie może służyć rozszerzaniu granic kognicji sądu odwoławczego.

Sygn. akt: WO-184/19

POSTANOWIENIE
z dnia 7 lutego 2020 roku

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie w składzie następującym:

Przewodniczący: SWSD Piotr Dragon

Sędziowie: SWSD Piotr Kubik

SWSD Marek Hamerlik

Magdalena Senderska

po rozpoznaniu w dniu 7 lutego 2020 r. na posiedzeniu

w sprawie zażalenia obwinionego r. pr. W. S. (WR- (...)) z 11 czerwca 2019 r. o zarządzenie Przewodniczącego Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. z 8 maja 2019 r., sygnatura akt O SD 60/18

postanawia:

1.

utrzymać w mocy zarządzenie Przewodniczącego Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. z 8 maja 2019 r., sygnatura akt OSD 60/17

2.

kosztami postępowania odwoławczego w zryczałtowanej wysokości 1.200,00 zł (słownie: jeden tysiąc dwieście złotych) obciążyć obwinionego radcę prawnego W. S.

Uzasadnienie

Przewodniczący Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. 8 maja 2019 r. w sprawie o sygnaturze akt OSD 60/18 wydał zarządzenie o odmowie przyjęcia odwołania radcy prawnego W. S. od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego we W. z 29 października 2018 r., sygnatura akt OSD 60/18. wniesionego przez obwinionego 24 kwietnia 2019 r. i postanowił pozostawić je w aktach sprawy.

W uzasadnieniu tej decyzji procesowej Przewodniczący Okręgowego Sądu Dyscyplinarny wskazał, że orzeczenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego z 29 października

r. wraz z uzasadnieniem zostało doręczone obwinionemu 30 stycznia 2019 r. Przesyłka ta została zwrócona z uwagi na jej niepodjęcie w terminie. W dniu 14 lutego 2019 r. do sądu pierwszej instancji wpłynął wniosek o doręczenie kompletnego uzasadnienia. Obwiniony stwierdził bowiem, że uzasadnienie kompletne nie było. Ponownie przesłano

na oba adresy podane przez obwinionego orzeczenie z uzasadnieniem. Obwiniony odebrał przesyłki w dniach 7 marca 2019 r. i 11 marca 2019 r.

2018

Obwiniony złożył odwołanie przesyłką pocztową 21 marca 2019 r. (jedna strona A4) Został następnie wezwany do uzupełnienia braków formalnych zarządzeniem z 27 marca

r. w terminie 7 dni. W odpowiedzi obwiniony w dniu 28 kwietnia 2019 r. nadał następne odwołanie w dwóch egzemplarzach, które składa się z 8 kart formatu A4.

2019

Jak wskazano, obwiniony nie dochował terminu wskazanym w wezwaniu na uzupełnienie braków formalnych, a nadto przesłał on odwołanie treścią znacznie wykraczającą poza jednostronicową pierwotną treść odwołania.

W zażaleniu obwiniony wskazał, że złożył odwołanie w terminie oraz że nie można się zgodzić, iż przesłanie odwołanie znacznie wykraczało ponad jednostronicową pierwotną treść odwołania.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje.

O ile rację ma odwołujący, że błędnym jest stwierdzenie, iż nie uzupełnił on braków formalnych w terminie, gdyż badanie numeru przesyłki poleconej potwierdza, iż obwiniony terminowo uzupełnił braki formalne odwołania, to zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 433 § 1 k.p.k., stosowanym odpowiednio w postępowaniu

odwoławczym, sąd odwoławczy rozpoznaje sprawę w granicach zaskarżenia, a jeżeli w środku odwoławczym zostały wskazane zarzuty stawiane rozstrzygnięciu - również w granicach podniesionych zarzutów, uwzględniając treść art. 447 § 1-3, a w zakresie szerszym w wypadkach wskazanych w art. 435, art. 439 § 1, art. 440 i art. 455.

Zgodzić należy się z sądem a quo, że treść odwołania wniesionego przez obwinionego po wezwaniu go do uzupełnienia braków formalnych znacznie przekracza ramy pierwotnego odwołania.

Instytucja uzupełnienia braków formalnych pisma procesowego, którym jest odwołanie (odpowiednik apelacji w postępowaniu dyscyplinarnym) nie może służyć rozszerzaniu granic kognicji sądu odwoławczego. Tymczasem przytoczenie w dalszej części odwołania dalszych wniosków dowodowych mających pośrednio wpływać na zakres rozpatrywania środka zaskarżenia, a także argumentacji znacznie wykraczającej ponad wskazany na pierwszej stronie niepełny zarzut, należy uznać za niedopuszczalne. Podkreślić należy, że nie można - w ramach art. 120 § 1 k.p.k. konwalidować braku w postaci nieprzytoczenia kompletnego zarzutu, zwłaszcza gdy z formy złożonego odwołania jednoznacznie wynika, iż błąd formalny polegający na przesłaniu wyłącznie pierwszej strony odwołania w przepisany terminie był działaniem intencjonalnym strony.

Na marginesie należy wskazać, iż obwiniony także zażalenie wniósł z brakiem formalnym.

Z tego względu zaskarżone zażalenie odpowiada prawu i jako takie zostało utrzymane przez sąd w mocy.

O kosztach postępowania Wyższy Sąd Dyscyplinarny orzekł na podstawie art. 70⁶ ust. 1 i 2 Ustawy o radcach prawnych w związku z §1 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 Uchwały Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015 r. nr 86/IX/2015.